

Беседа владике Артемија у Недељу Самарјанке 2017. године, у манастиру Свете великомученице Марине у Дудовици

Христос Васкрсе! Ваистину Васкрсе!

Још увек се налазимо у празнику Васкрсења Христовога. Зато се и поздрављамо све до Спасовдана са овим радосним васкрсним поздравом где и ми постајемо сведоци тога преславнога чуда Христовог Васкрсења.

За ових четрдесет дана после Васкрсења до Спасовдана Господ се много пута појављивао и потврђивао знацима и чудесима Своје Васкрсење и пред Својим Апостолима и пред другим лицима, једном на скупу од пет стотина браће и сви су они били сведоци Његовог славног Васкрсења. Нарочито свети апостоли који су после Васкрсења и примања Светога Духа кренули у свет да проповедају – шта? – да проповедају Христово Васкрсење. То је била основ и темељ њихове апостолске проповеди, јер цео хришћански живот, цело дело Христово окреће се и зависи од Његовога славног Васкрсења. Да је Господ све учинио што је учинио за Своје тридесет и три године на земљи, почев од витлејемске пећине па до Распећа и погребења у Гетсиманском врту, а да није васкрсао све то не би могло да има спасоносни значај за нас људе. А Господ је дошао управо ради нас људи, и ради нашег спасења као што и говоримо у Символу Вере кад год га исповедамо. Господ је дошао да људе ослободи од греха, смрти и ђавола. И Он је то учинио и довршио Своје дело управо својим славним Васкрсењем из мртвих којим је показао и доказао да је смрт побеђена, да су људи ослобођени тога ужасног тиранина који је владао родом људским од Адама па до Господа Исуса Христа. Иако људи и после Господа Христа умиру, браћо и сестре, они умиру са знањем и надом на васкрсење које је Господ показао и обећао свима људима, јер је рекао: *„Ко верује у Мене, ако и умре, живеће.“*

Света Црква у току ових четрдесет дана изводи пред нас многобројне сведоке Његовога божанства, Његове божанствене силе и моћи и Његовога славног Васкрсења. И данас Света Црква пред нас овде изводи једног необичног сведока, изводи жену једну

Самарјанку, која је, чули смо у светом Јеванђељу, била грешница, имала је пет мужева, али у сусрету са Господом Христом на бунару Јаковљевом код града Сихема, у Палестини, она је постала апостол Христов. Јер, у томе разговору са Господом Христом, када је Он открио, постепено, успут у разговору тајну њенога живота и цео њен живот, она је видела да пред собом има пророка, има необичног човека и онда се обратила Њему рекавши: *„Знам да си пророк и да треба да дође Месија који ће нас свему научити.“* А Господ њој каже: *„Ја сам који с тобом говорим.“* Дакле, први пут Господ је пред неким посведочио да је Он тај обећани Месија, Спаситељ. Али, гледајте, жена Самарјанка није се задовољила са обичним разговором. Чим је приметила да има пред собом необичног човека, пророка, она одмах прелази на питања која су њу мучила, на питања вере – показује велико интересовање. И каже: *„Ви Јевреји кажете да се треба молити Богу у Јерусалиму, а наши преци Самарјани кажу да се треба молити на гори Гаризиму. Где је правилно да се молимо Богу?“* Дакле, постоји једно суштинско питање жене Самарјанке: Где се треба молити Богу? И Господ разрешава ту њену недомицу, а и свих нас, рекавши да се Богу може молити свуда и на сваком месту, јер долази време када се неће молити ни у Јерусалиму ни на гори Гаризиму, него свуда и на сваком месту. Јер тамо где се Бог налази, а Бог је свуда присутан, тамо се може Богу молити.

У томе је огромна разлика, браћо и сестре, између ове жене Самарјанке, којој је било име Фотина или србски казано Светлана и данашњих верника, православних хришћана који се по рођењу и по крштењу тако називају и тако јесу, а који не маре за питања вере, који су индиферентни према тим питањима, којих се не тиче, „то није моја ствар, шта се то мене тиче“ и тако. Дакле, потпуно супротно ономе што је жена Самарјанка показала у сусрету са Господом Христом. И она одмах постаје апостол Христов. Она трчи у град Сихем и јавља својим суграђанима: *„Дођите да видите човека необичнога који каза све што сам чинила да није то, још она није била потпуно уверена, да није то тај Месија који треба да дође?“* И

народ из града крене на бунар тамо, нађе Господа Христа и видевши га осетили су да то није обичан човек, да није обичан пророк и молише Га да остане два дана код њих, да гостује, да им проповеда.

Која је разлика између ових људи и оних из Гадаре који после онога чудеснога чуда са свињама изађоше и молише Господа да иде од њих – иди од мене, иди од нас. А ови људи га задржавају и траже – остани код нас. И Он оста два дана разговарајући и проповедајући. Од те Његове проповеди за два дана јесте да су сви Самарјани који су били у томе граду поверовали у Господа Христа. И онда говораху жени Самарјанки: *"Више не верујемо због твојих речи које си нам казала да је то Месија. Сада и сами видесмо и уверисмо се да је то Христос Спаситељ света."*

Треба да знамо, браћо и сестре, да је Господ, не само начелно Спаситељ целог света, Он је Спаситељ и свакога од нас појединачно. Зато је потребно да и ми покажемо ово интересовање за питање вере као што је показала жена Самарјанка која је своју веру посведочила и пред римским царем Нероном и пострадала за своју веру и постала равноапостолна мученица Фотина којој је данас ова недеља по Васкрсу посвећена.

Дакле, нека она буде и наш апостол данас. Да схватимо и знамо да ништа важније нема од питања наше Вере, од наше Вере, од њене истинитости, од њене чистоте и да се трудимо у животу своме да по тој Вери нашој живимо, да ту Веру проповедамо неокрњену, неупрљану, неизмењену и да је преносимо на наша млађа поколења, на нашу децу и омладину како би се име Васкрслога Господа славило у нашем народу док је света и века. А Господ да нас удостоји када пођемо одавде, једног дана сви ћемо поћи, да нас прими у Царство Своје Небеско и да нам дарује тамо Живот вечни да бисмо и ми са свима Светима и са светом Фотином Самарјанком и ми славили Њега чудеснога Господа са Оцем и Духом Светим кроз све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и благословен данашњи Празник и још једном - Христос
Васкрсе!